

[Agnete Laustsen]

den undersøgelse forelå, fordi de spørgsmål, der var blevet rejst over for de implicerede, var en helt anden kreds end dem, som den undersøgelse, der i øvrigt blev henvist til, omtalte, og spørgsmålet var ikke sammenhængende med, hvorfor man bliver syg. Det var simpelt hen en bred adspurgte kreds' mening om, hvorvidt det, at man var væk en enkelt dag, opfattedes af befolkningen som en sygedag eller som det, man kaldte pjæk, og dér var det, at jeg fortalte til fru Mette Groes' og forhåbentlig også alle andres interesse, at en ganske stor procentdel bl.a. af dem, der vedkendte sig socialdemokratiske politiske overbevisninger, 54 pct., mente, at en enkelt sygedag, eller hvad vi nu skal kalde det, nok måtte opfattes som pjæk. Det er altså en ganske anden ting, end gallup beskæftigede sig med.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Det var ikke nogen fortællelse, men jeg kan ikke løfte sløret for noget, som jeg ikke er bekendt med. Jeg tager det imidlertid selv for givet, at det bliver nødvendigt at spare på hele det sociale område, som jeg sagde før ved at skære ydelserne nogle procent ned.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Tinning, at jeg sagde, at det var besparelsesgrunde. Jeg kan ikke nævne andre fornuftige grunde til at indføre dette her. Det giver et stort provenu, og jeg sagde heller ikke, at vi gjorde det med store armsving og lutter begejstring, men i en erkendelse af, at vi skulle spare nogle penge, og her var måske et område, hvor det ikke gik helt galt.

Så vil jeg godt sige til socialministeren, som fremturer med dette, at man bare kan tage sig en fridag. Nu nævnte jeg oven i købet, at en lærer jo ikke på et vilkårligt tidspunkt af året bare kan tage sig en fridag. Jeg mener, at lærerferier er ganske bundne. Lad os nu holde os til denne konkrete gruppe. Det er altså ikke alle mennesker, der bare kan tage sig en fridag. Hvis det var tilfældet, var der altså nogle forskellige ordninger, vi med større succes kunne have gennemført, ja, jeg nævnte oven i købet ordningen barselorlov.

Det er klart nok, at hvis man laver et ændringsforslag om børns sygdom, at man skal

have lov til at få betaling, hvis et barn er sygt, så får lovforslaget ikke den fulde effekt. Nej, det tror jeg heller ikke, men så vil jeg godt tilføje, at jeg for det første vil håbe, der ikke er noget misbrug. Det må vi selvfølgelig se, hvordan det udvikler sig, hvis det er det, der indirekte ligger i ordene »fulde effekt«. Men så vil jeg også tilføje: ja men gør det så så meget? Er det egentlig ikke en gruppe, vi bør være lidt large over for? Børnefamilierne med de udearbejdende forældre er nogle af de hårdest pressede grupper i samfundet i dag. Det er fantastisk svært for dem at få tingene til at hænge sammen. Der skal usigeligt lidt til, for at systemet vælter. Jeg mindes endnu med rædsel de perioder, hvor jeg ikke var så heldig at have nogen til at passe børnene hele tiden, når min unge sagde: jeg har ondt i halsen søndag aften kl. 8, så sagde jeg: det kan ikke passe, vel, for jeg så hele mandagen ligge i ruiner. Det er det, der er forældrenes situation, at de er nødt til at have denne dag hjemme for at organisere tingene omkring børns sygdom, hvis der ikke blot er tale om en endagssygdom, men det er der desværre i reglen ikke. De kan få tingene organiseret ved, at de har denne dag. Der er også forskel på, om det er børn, man tager et ansvar for, når man går på arbejde, eller det er én selv. Når det er én selv, kan man da godt så nogenlunde vurdere, om man er i stand til at hænge sammen eller ikke hænge sammen, men når det drejer sig om børn, så synes jeg, det er meget for lægmand at gå ind og sige: du kan søreme godt gå i skole, for ellers så koster det os nogle penge. Det mener jeg slet ikke er et dilemma, vi bør sætte forældre i, for sker der så noget misbrug – det er klart, at vi er nødt til at følge ordningen – men så er det dog, hvis ikke det udvikler sig helt grotesk, en god gruppe, vi så gør noget for.

Så vedrørende de sociale eksperter og de 80 pct. Det kan godt være, man dengang har sagt noget om, at de 80 pct. var meget rimeligt. Men så vil jeg gerne spørge: hvad har man så sagt om funktionærerne? Er de så meget bedre, at de absolut altid skal have 100 pct. og fuld løn, når de er syge? Der er altså slet ikke tale om noget misbrug, vel? Men når der er tale om dagpengefolk, så er man altså nødt til at tage 80 pct., fordi ellers bliver der tale om misbrug. Det er jo det, der ligger i det, og det er den sondring mellem